

Centaures del disbarat

La història: D'Atlanta a Los Angeles, ara. Peter Highman, arquitecte d'èxit, torna a casa per al part de la seva esposa en el primer fill que ha de néixer en cinc dies, a l'aeroport topa amb Ethan, estrofolari actor que li complica la vida, junts enfilen un accidentat viatge.

La pel·lícula: Serà que un dels viatgers a través de l'Amèrica més aviat westerniana respon al nom d'Ethan, que la imaginació em galopa al mític film de John Ford. Disbarats de cinèfil. Perquè *Salidos de cuentas* (*Due date*, data de venciment) res té a veure amb les aventures que viuen John Wayne-Ethan i Jeffrey Hunter-Martin a *Centaures del desert*. La comèdia dirigida pel fatxenda Todd Phillips (Nova York, 1970) segueix la fórmula itinerant *road movie* hipermoguda, amb el parell de pallassos clàssics a bord: el Clown, cara blanca patidor, el prim, que és Robert Downey Jr, i l'August, nas vermell, baliga-balaga, rodanxó rodamón, que és Zach Galifianakis. Junts s'embarquen en un guió passat de voltes, amb el peu

Salidos de cuentas

Director: Todd Phillips.
Intèrprets: Robert Downey Jr., Zach Galifianakis, Michelle Monaghan. EUA, 2010. 100 minuts. JC Alpicat, Lauren Lleida, Urgell Mollerussa.

a fons en el disribilador que ha d'evitar aturades cardíacs pels majúsculs disbarats (les cendres del pare d'Ethan destil·lant cafè antropòfag; Sony el gos petaner i Ethan masturbant-se al cotxe abans de dormir) que salpebren la ruta existencial d'un futur pare i la d'un orfe que l'ha perdut. Malgrat tot, Todd Phillips es mostra més contingut que a *Resacón en Las Ve(r)gas*. Ara cuina una comèdia física que no crítica, en el cas que entenguéssim aquelles barrabasades dels quatre amics en les desèrtiques terres de Nevada com una diatriba al fet de negar-se a créixer. *Salidos de cuentas* és un brindis al sol de l'amistat entre triomfadors i perdedors. Una mirada còmplice entre dues indústries de l'entreteniment: cinema i televisió. Al final el Clown Downey mira la tele al llit amb la dona i la filla. Què veuen? Un capítol de *Dos hombres y medio* amb l'August Galifianakis de convidat especial. Bojos però no tant.

La imatge: Downey rebent un tret disparat per l'agent de seguretat aèria.

La frase: "Junts podem amb tot", pontifica Ethan. És el que diria l'eslògan electoral del PSC i CiU, si Montilla i Mas abdiquessin l'endemà del gran circ.

La recomanació: Enrotllats en comèdies esbojarrades.